

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Teil I

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa
Część I

1940

Ausgegeben zu Krakau, den 16. September 1940

Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 16 września 1940 r.

Nr. 54

Tag
Dzien

Inhalt / T r e s ć

Seite
Strona

1. 9. 40	Verordnung zur Förderung der Tierzucht im Generalgouvernement	273
	Rozporządzenie o popieraniu hodowli zwierząt w Generalnym Gubernatorstwie	273

Verordnung

zur Förderung der Tierzucht im Generalgouvernement.

Vom 1. September 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichszanclers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Körpflicht.

Hengste, Bullen, Eber und Schafböcke dürfen erst dann zum Decken verwendet werden, wenn sie angefört sind. Nichtgeförte und abgeförte Vater-tiere dürfen zum Decken nicht verwendet werden.

§ 2

Körausschüsse und Körstellen.

(1) Bei der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Distriktschefs sind ein Hauptförerschuß und Körausschüsse zu bilden. Leiter des Hauptförerschusses ist der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft. Er beruft als Mitglieder des Hauptförerschusses

1. den Referenten für Tierzucht im Amt des Distriktschefs;
2. den Leiter der Tierzucht-Abteilung an der Landwirtschaftskammer;
3. den für den Distrikt zuständigen beamteten Tierarzt;
4. den für die jeweilige Tierart zuständigen Zuchtleiter der Landwirtschaftskammer;
5. den Leiter des für den Distrikt zuständigen Staatsgestüts;
6. einen bewährten Züchter für jede Zucht-richtung.

(2) Dem Hauptförerschuß unterstehen die Körstellen, die für jeden Körbezirk zu bilden sind. Der Körbezirk umfaßt den Bezirk der unteren

Rozporządzenie

o popieraniu hodowli zwierząt w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 1 września 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Obowiązek licencji (przeglądu).

Ogiery, buhaje, knury i tryki wolno dopiero wtedy używać do pokrycia, jeżeli zostały zalicen-cjonowane. Rozplodników nielicencjonowanych i takich, którym licencje unieważniono, do pokrywania używać nie wolno.

§ 2

Komisje i urzędy licencyjne.

(1) W Wydziale Wyżywienia i Rolnictwa przy urzędzie Szefa Okręgowego należy powołać do życia Główne Komisje Licencyjne. Kierownikiem Głównej Komisji Licencyjnej jest Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa. Na członków Głównej Komisji Licencyjnej kierownik powołuje:

1. referenta dla spraw hodowli zwierząt przy urzędzie Szefa Okręgowego,
2. kierownika wydziału dla spraw hodowli zwierząt w Izbie Rolniczej,
3. urzędowego lekarza weterynaryjnego, odnośnego dla danego Okręgu,
4. kierownika hodowli danego gatunku zwierząt Izby Rolniczej,
5. kierownika odnośnego państwowego stada ogierów,
6. jednego z pośród wybitniejszych hodowców w każdym gatunku zwierząt.

(2) Głównej Komisji Licencyjnej podlegają urzędy licencyjne, które mają być utworzone w każdym Okręgu licencyjnym. Okręg licencyjny obej-

Verwaltungsbehörde (Kreishauptmannschaft oder kreisfreie Stadt). Leiter der Körstelle ist der Kreishauptmann (Stadthauptmann), der seine Befugnisse durch einen Körbeauftragten wahrnehmen lassen kann. Er beruft als Mitglieder der Körstelle

1. den für den Körbezirk zuständigen Tierzuchtbeamten der Landwirtschaftskammer oder der Kreishauptmannschaft;
2. den für den Körbezirk zuständigen beamteten Tierarzt;
3. einen bewährten Züchter aus dem Körbezirk für die jeweilige Tierart.

(3) Für jeden Züchter ist ein Stellvertreter zu bestimmen. Mitglieder und Stellvertreter werden auf 3 Jahre bestellt. Sie können vom Leiter des Hauptkörärausschusses (der Körstelle) jederzeit abberufen werden.

§ 3 Körungen.

(1) Hengste werden durch den Körausschuß für Hengste unter Vorsitz des Leiters des Staatsgestüts gefürt. Bullen, Eber und Schafböcke werden durch die Körstellen unter Vorsitz des Tierzuchtbeamten gefürt. Der Leiter der Körstelle kann den Vorsitz einem anderen Mitglied übertragen.

(2) Die Körungen werden als Hauptkörungen, Sonderkörungen oder Nachkörungen durchgeführt.

(3) Die Hauptkörungen finden nur einmal im Jahre als Sammelförungen statt. Nur bei besonderen Schwierigkeiten kann der Körausschuß von Sammelförungen absehen.

(4) Sonderkörungen werden als Sammelförungen vom Körausschuß auf Veranstaltungen anerkannter Züchtervereinigungen durchgeführt. Der Körausschuß kann in Ausnahmefällen Sonderkörungen Körstellen übertragen oder für ihre Durchführung Körstellenmitglieder bestimmen.

(5) Nachkörungen sind nur für Vatertiere zulässig, für die der Besitzer — gegebenenfalls durch Vorlage einer tierärztlichen Bescheinigung — überzeugend nachweist, daß das Vatertier auf einer Hauptkörung nicht vorgestellt werden konnte. Bei Nachkörungen sind an die Qualität des Vatertieres die gleichen Ansprüche wie auf Hauptkörungen zu stellen. Auch Nachkörungen sind nach Möglichkeit als Sammelförungen durchzuführen.

(6) Das Gebiet für eine Sammelförung muß so groß gewählt werden, daß eine ausreichende Zahl von Vatertieren vorgeführt werden kann, ohne daß dadurch für die Tierhalter unbillige Härten entstehen.

(7) Vatertiere sind bei jeder Körung frei vorzustellen. Körungen im Stall sind verboten.

(8) Ausgeschlossen von Sammelförungen sind kranke Tiere und Tiere aus Gehöften und Gebieten, aus denen die Ausfuhr von Tieren der betreffenden Tiergattung zur Verhütung des Verschleppens von Tierseuchen veterinärpolizeilich unzulässig ist.

(9) Der Körausschuß ist für die Gesamtdurchführung der Körungen im Bereich seines Distrikts verantwortlich.

muje teren działalności niższych władz administracyjnych (Starostwo Powiatowe albo miasto wydzielone). Kierownikiem urzędu licencyjnego jest Starosta Powiatowy (Miejski), który uprawnienia swe przenieść może na pełnomocnika licencyjnego.

Starosta powołuje na członków urzędu licencyjnego:

1. urzędnika hodowli Izby Rolniczej lub Starostwa Powiatowego, właściwego dla danego Okręgu licencyjnego,
2. urzędowego lekarza weterynaryjnego z danego Okręgu licencyjnego,
3. jednego z pośród wybitniejszych hodowców odpowiedniego gatunku zwierząt z danego Okręgu licencyjnego.

(3) Dla każdego hodowcy należy wyznaczyć jednego zastępcę. Członków i ich zastępców powołuje się na 3 lata. Kierownik Głównej Komisji Licencyjnej (urzędu licencyjnego) może ich w każdym czasie odwołać.

§ 3 Licencje.

(1) Ogiery będą licencjonowane przez Główną Komisję Licencyjną dla ogierów pod przewodnictwem kierownika państwowego stada ogierów. Licencje buhajów, knurów i tryków dokonywać będą urzędy licencyjne pod przewodnictwem urzędnika hodowli. Kierownik urzędu licencyjnego może przekazać przewodnictwo innemu członkowi.

(2) Licencje będą przeprowadzane jako licencje główne, specjalne i dodatkowe.

(3) Główne licencje odbywać się będą raz w roku jako przeglądy zbiorowe. Tylko przy szczególnych trudnościach może komisja licencyjna odstąpić od przeglądów zbiorowych.

(4) Specjalne licencje przeprowadzane będą przez komisję licencyjną z okazji przeglądów i wystaw, urządzanych przez uznane związki hodowlane jako przeglądy zbiorowe. Komisja licencyjna może w wyjątkowych wypadkach poruczyć przeprowadzenie specjalnej licencji urzędowi licencyjnemu lub dla przeprowadzenia licencji wyznaczyć członków urzędu.

(5) Dodatkowe licencje dla rozplodników można przeprowadzać wyłącznie w tych wypadkach, gdy właściciele rozplodników złożyli przekonujące dowody — w danym wypadku przedłożenie zaświadczeń weterynaryjnych —, że nie mogli doprowadzić tych rozplodników na główny przegląd licencyjny. Przy licencjach dodatkowych należy co do jakości rozplodnika stawiać te same wymagania, co przy licencjach głównych. Dodatkowe licencje należy przeprowadzać wedle możliwości jako zbiorowe.

(6) Przegląd zbiorowy musi obejmować taki rejon, z którego by można doprowadzić wystarczającą ilość zwierząt; doprowadzanie to jednak nie może powodować specjalnych trudności i strat dla posiadaczy zwierząt.

(7) Przy licencji rozplodników należy dokonywać przeglądy na dworze. Dokonywanie licencji w stajni jest niedopuszczalne.

(8) Zwierzęta chore oraz pochodzące z zagród i okolic, z których wywóz danego gatunku zwierząt celem zapobiegania zawleczeniu zarazy jest ze względów policyjno-weterynaryjnych zakazany, wykluczone są z przeglądów zbiorowych.

(9) Komisja licencyjna odpowiedzialna jest za całkowite przeprowadzanie licencji w swym Okręgu.

(10) Bei Hauptförungen muß die Gemeindebehörde, auf deren Gebiet die Hauptföderung stattfindet, vertreten und ein Polizeibeamter anwesend sein.

(11) Die Gemeinden, in denen auf Anordnung des Körausschusses (der Körstelle) regelmäßig Sammelförungen stattfinden, haben einen geeigneten Körplatz und auf diesem die für eine ordnungsmäßige Durchführung der Sammelförung erforderlichen Einrichtungen nach Anweisung des Körausschusses (der Körstelle) zur Verfügung zu stellen. Die der Gemeinde hierdurch entstehenden Kosten sind anteilig von den Gemeinden zu tragen, aus denen die Vatertiere auf diesem Körplatz vorgestellt werden.

§ 4

Vorföhrung der Vatertiere auf der Hauptföderung.

(1) Auf einer Hauptföderung sind, mit Ausnahme der Vatertiere, die durch Sonderföderung von der Vorstellung ausdrücklich befreit oder gemäß § 3 Abs. 8 von der Körung ausgeschlossen sind, alle Vatertiere der betreffenden Tierart aus dem Gebiet des Distrikts oder der Kreishauptmannschaft, für das die Hauptföderung anberaumt ist, vorzuführen, sofern sie ein bestimmtes Mindestalter erreicht haben. Das Mindestalter beträgt

- für Hengste 2 Jahre;
- für Bullen 10 Monate;
- für Eber und Landschafböcke 6 Monate;
- für Fleischwollschafböcke und Fleischschafböcke 9 Monate.

(2) Zur Hauptföderung nicht vorzuführen sind Vatertiere, die in den nächsten 6 Monaten auf einer Sonderföderung vorgeföhrt und bis zu diesem Termin nicht zur Zucht verwendet werden, ferner Bullen, die nicht zur Zucht benutzt werden sollen.

(3) Hengste sind jedes Jahr zur Körung vorzustellen, falls der Körausschuß nicht etwas anderes bestimmt. Bullen und Eber sind zweimal auf einer Hauptföderung vorzustellen. Bullen und Eber, die sondergefört waren, sind nur noch einmal, und zwar auf der Hauptföderung des nächsten Kalenderjahres vorzuführen. Schafböcke sind nur einmal auf einer Haupt- oder Sonderföderung vorzustellen.

(4) Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs kann Ausnahmen von den Vorschriften der Abs. 1 und 2 zulassen.

§ 5

Entscheidung über die Körung.

(1) Bei der Körung haben sich die Mitglieder des Körausschusses und der Körstelle ausschließlich nach den Bedürfnissen der Landeszucht zu richten. Die als Mitglieder der Körausschüsse (der Körstellen) berufenen Tierärzte haben bei den Körungen die Vatertiere auf Konstitutionsmängel, Erbfehler und ihren Gesundheitszustand zu begutachten.

(2) Die Entscheidung des Körausschusses (der Körstelle) über die vorgestellten Vatertiere ist den Beteiligten sofort zu verkünden. Das Urteil des Körausschusses (der Körstelle) ist endgültig.

(10) Przy głównych przeglądach licencyjnych musi być obecny przedstawiciel miejscowej właściwej władzy gminnej, oraz urzędnik policji.

(11) Gminy, na których terenie na zarządzenie komisji licencyjnej (urzędu licencyjnego) odbywają się regularnie zbiorowe przeglądy licencyjne, winny mieć specjalne do tego celu przeznaczone miejsce, na którym w myśl wskazówek komisji licencyjnej (urzędu licencyjnego) muszą być dokonane odpowiednie urzządzenia, potrzebne dla prawidłowego przeprowadzania licencji. Powstałe stąd dla gminy wydatki muszą być pokryte przez gminy, z których zwierzęta na miejsce przeglądowe są doprowadzane.

§ 4

Doprowadzanie rozplodników na główne przeglądy licencyjne.

(1) Na główne przeglądy licencyjne należy doprowadzać wszystkie rozplodniki danego gatunku zwierząt z terenu Okręgu lub powiatu, dla którego główne przeglądy zostały wyznaczone. Wyjątek stanowią rozplodniki, które posiadają specjalne licencje zwalniające je od stawiennictwa, oraz które w myśl § 3 ust. 8 nie mogą być doprowadzone do przeglądów. Rozplodniki, które wykazują wiek poniżej 2-eh lat u ogierów, 10 miesięcy u buhajów, 6 miesięcy u knurów i tryków ras krajowych, oraz 9 miesięcy u tryków ras mięsno-wełnistych i mięsnych, są również wolne od stawiennictwa.

(2) Na główne przeglądy licencyjne nie potrzeba doprowadzać rozplodników, które w najbliższych 6 miesiącach mają być przedstawione do licencji na specjalnych przeglądach licencyjnych, a które do tego czasu nie będą używane do rozplodu, oprócz tego buhajów, które nie są przeznaczone do rozplodu.

(3) O ile komisja licencyjna inaczej nie postanawia, należy co rok przedstawiać ogiery do licencji. Buhaje i knury należy dwa razy przedstawiać do licencji. Buhaje i knury, które otrzymały licencje na specjalnych licencjach, winny być jeszcze raz, a mianowicie na głównym przeglądzie licencyjnym następnego roku kalendarzowego przedstawione. Tryki należy tylko raz przedstawić komisji na głównym albo na specjalnym przeglądzie licencyjnym.

(4) Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora zezwolić może na wyjątki od przepisów ust. 1 i 2.

§ 5

Rozstrzygnięcie w sprawach licencyjnych.

(1) Przy wykonywaniu licencji winni członkowie komisji i urzędu licencyjnego kierować się wyłącznie potrzebami hodowli krajowej. Lekarze weterynaryjni, powołani do komisji (urzędów) licencyjnych, winni przy licencjach określić braki konstytucyjne, wady dziedziczne oraz stan zdrowia rozplodników.

(2) Orzeczenie komisji licencyjnej (urzędu licencyjnego) należy podać do wiadomości posiadaczom zwierząt niezwłocznie po dokonaniu oględzin. Orzeczenie to jest ostateczne.

(3) Können sich bei der Körung die Mitglieder des Körausschusses (der Körstelle) nicht einigen, so entscheidet der Leiter des Körausschusses (der Körstelle).

§ 6

Abstammungsnachweise.

(1) Es dürfen nur Vatertiere gefört werden, für die ein ausreichender Abstammungsnachweis anerkannter Züchtervereinigungen vorgelegt wird. Der Abstammungsnachweis für Bullen und Eber muß über die Leistungen der Vorfahren Auskunft geben. Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs bestimmt in der Körordnung, welche Leistungen nachzuweisen sind. Er kann den Nachweis bestimmter Vorfahrenleistungen auch für Hengste und Schafböcke vorschreiben.

(2) Herkunftsbescheinigungen, Zuchtbuchauszüge und Leistungsbescheinigungen, die vom Züchter oder in seinem Auftrage von anderen Personen ausgefertigt wurden, sind als Abstammungs- und Leistungsnachweise nicht anzuerkennen.

(3) Solange nicht genügend Vatertiere mit ausreichendem Abstammungsnachweis vorhanden sind, können bis zu dem vom Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs zu bestimmenden Zeitpunkt auch Vatertiere ohne Abstammungsnachweis gefört werden. Für die Anführung dieser Vatertiere ist jedoch Bedingung, daß die Bedürfnisse der Landeszucht ihre Anführung erfordern und daß die Vatertiere nach Herkunft und Gesamteindruck geeignete Nachkommen erwarten lassen.

§ 7

Kennzeichnung angeförter Vatertiere.

Die angeförten Vatertiere sind vom Körausschuß (Körstelle) zu kennzeichnen, sofern nicht auf andere Weise ausreichend gesichert ist, daß es sich um dasselbe Vatertier handelt.

§ 8

Auszeichnung angeförter Vatertiere.

Auszeichnungen und Preise dürfen nur auf Haupt- und Sonderförungen vergeben werden.

§ 9

Anführung und ihre Gültigkeit.

(1) Der Körausschuß (die Körstelle) entscheidet, ob die Anführung des Vatertieres nur für den eigenen Betrieb des Halters oder für welches Gebiet die Anführung Gültigkeit hat. Vatertiere, die zur öffentlichen Zuchtbenutzung geeignet sind, können vom Körausschuß für das Gebiet des Distrikts, von der Körstelle für das Gebiet der Kreishauptmannschaft und, sofern es die Interessen der Landeszucht erfordern, nur für Teile dieser Gebiete oder für Gemeinden angefört werden.

(2) Der Körausschuß (die Körstelle) ist berechtigt, die Anführung auf die Zahl von Vatertieren zu beschränken, die für den Bestand an weiblichen Tieren erforderlich ist.

(3) Der Halter eines Vatertieres, das für das Gebiet oder für Teilgebiete des Distrikts (der Kreishauptmannschaft) angefört ist, kann vom Körausschuß (von der Körstelle) verpflichtet werden, das angeförte Vatertier uneingeschränkt zum

(3) W razie spornej opinii poszczególnych członków komisji (urzędu) rozstrzyga kierownik odnośnej komisji (urzędu licencyjnego).

§ 6

Świadectwa pochodzenia.

(1) Licencjonować można jedynie rozplodniki, na które zostaną przedłożone świadectwa pochodzenia, wystawione przez uznane związki hodowlane. Świadectwo pochodzenia buhaja i knura musi zawierać dane o wartości użytkowej przodków. Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora ustala w ordynacji licencyjnej, jakiego rodzaju użytkowości należy udowodnić. Może on również zarządzić wykazywanie specjalnych użytkowości przodków dla ogierów i tryków.

(2) Poświadczenia pochodzenia zwierzęcia, wyciągi z rejestrów hodowlanych i książek użytkowości, wystawione przez samego hodowcę lub z jego polecenia przez inną osobę, nie mogą być uważane za dowody stwierdzające pochodzenie lub użytkowość zwierzęcia.

(3) Jeżeli na danym obszarze nie ma dostatecznej ilości rozplodników z wystarczającymi dowodami pochodzenia, można do terminu wyznaczonego przez Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora licencjonować również rozplodniki bez świadectw pochodzenia, ale tylko wtedy, gdy odpowiadają potrzebom krajowej hodowli, a pochodzeniem swoim i ogólnym wyglądem dają rękojmię otrzymania po nich odpowiedniego potomstwa.

§ 7

Znakowanie licencjonowanych rozplodników.

Komisje licencyjne (urzędy) winny zalicencjonowane rozplodniki poznać, o ile utożsamienie danego rozplodnika nie da się dostatecznie w inny sposób skutecznie.

§ 8

Nagradzanie licencjonowanych rozplodników.

Nagrody i premie mogą być udzielane jedynie na zbiorowych i specjalnych przeglądach licencyjnych.

§ 9

Licencja i jej ważność.

(1) Komisja licencyjna (urząd licencyjny) ogranicza ważność udzielonej licencji rozplodnika do potrzeb gospodarstwa posiadacza rozplodnika albo też rozszerza ją na większy obszar. Rozplodniki, nadające się do publicznego użytkowania, mogą otrzymać od komisji licencyjnej zezwolenie do pokrywania samic na obszarze całego Okręgu, od urzędu licencyjnego do pokrywania na obszarze Starostwa Powiatowego, a jeżeli potrzeby miejscowej hodowli tego wymagają, jedynie do pokrywania na częściach tego obszaru lub też gminy.

(2) Komisja licencyjna (urząd licencyjny) jest upoważniona ograniczyć ilości wydanych licencji na rozplodniki w stosunku do ilości żeńskich zwierząt.

(3) Posiadacza rozplodnika, który otrzymał licencję do pokrywania w całym Okręgu lub jego części (Starostwo Powiatowe), może komisja licencyjna (urząd licencyjny) zobowiązać do pokrywania tym rozplodnikiem obcego materiału

Decken fremder Tiere zur Verfügung zu stellen. Die Verpflichtung ruht, sobald dem Vatertier zuviel weibliche Tiere zugeführt werden. Die Entscheidung hierüber trifft der Körausschuß (die Körstelle).

(4) Es dürfen für jedes Gebiet nur Vatertiere angeführt werden, die den für das betreffende Gebiet vom Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs zugelassenen Rassen und Schlägen angehören.

(5) Vatertiere, für die ein ausreichender Abstammungsnachweis nicht vorgelegt werden kann, sind während der Übergangszeit gemäß § 6 Abs. 3 nach Möglichkeit nur für den eigenen Betrieb des Halters anzuführen.

(6) Vatertiere, die nur für den eigenen Betrieb angeführt sind, dürfen zum Decken fremder Tiere auch unentgeltlich nicht verwendet werden. Tiere von Arbeitnehmern des Betriebes stehen den eigenen Tieren des Vatertierhalters gleich.

(7) Der Körausschuß (die Körstelle) kann die Gültigkeit der Anführung auf eine bestimmte Zeit befristen, auch erst von einem späteren Zeitpunkt an zuerkennen. Die Anführung auf einer Hauptförmung soll in der Regel bis zum nächsten Hauptförmtermin, auf einer Nachförmung darf sie nur bis zum nächsten Hauptförmtermin gültig sein. Für Vatertiere, die gemäß § 4 Abs. 3 nicht wieder vorgestellt zu werden brauchen, kann auf einer Haupt- oder Sonderförmung die Gültigkeit der Anführung für die Dauer der Zuchtbrauchbarkeit erklärt werden.

(8) Ein angeführtes Vatertier darf nur in dem vom Körausschuß (von der Körstelle) bestimmten Gebiet und Zeitraum zum Decken verwendet werden.

§ 10

Körbuch und Dekregister.

(1) Der Körausschuß (die Körstelle) stellt dem Halter des Vatertieres ein Körbuch aus. Dieses enthält

1. den Körschein;
2. den Gültigkeitsausweis.

(2) Eintragungen in das Körbuch darf nur der Körausschuß (die Körstelle) vornehmen.

(3) Für Vatertiere, die laut Gültigkeitsausweis zum Decken fremder Tiere verwendet werden dürfen, bekommt der Halter ein Dekregister. Er ist verpflichtet, in das Dekregister alle Sprünge des Vatertieres ordnungsmäßig einzutragen.

(4) Der Halter eines Vatertieres ist für die Aufbewahrung des Körbuches und des Dekregisters verantwortlich. Körbuch und Dekregister sind den Polizeibeamten, Vertretern der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft, den Leitern und Mitgliedern des Körausschusses (der Körstelle) auf Verlangen vorzuzeigen.

(5) Das Körbuch ist bei erneuter Vorstellung des Vatertieres auf einer Förmung vorzulegen.

(6) Bei Verkauf eines angeführten Vatertieres zur Zucht ist dem Käufer das zum Vatertier gehörende Körbuch auszuhändigen.

(7) Probefröße des Vatertieres sind aufzuzeichnen und gegebenenfalls nachzuweisen.

zönskiego. Obowiązek ten spoczywa z chwilą doprowadzania nadmiernej ilości zwierząt do pokrywania. O ostatnim orzeka komisja licencyjna (urząd licencyjny).

(4) Licencjonowane mogą być na danym obszarze rozplodniki tylko tych ras i typów, które określone zostały przez Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora jako odpowiednie dla danego obszaru.

(5) Rozplodniki, których posiadacz nie może się wykazać żadnym świadectwem pochodzenia, należy w okresie przejściowym w myśl § 6 ust. 3 licencjonować jedynie dla potrzeb jego gospodarstwa.

(6) Rozplodniki, które licencjonowane zostały jedynie do pokrywania własnego materiału zwierzęcego, nie mogą być dopuszczane nawet bezpłatnie do obcych zwierząt. Zwierzęta należące do pracowników gospodarstwa należy traktować jak materiał własnego gospodarstwa.

(7) Komisja licencyjna (urząd licencyjny) może ważność licencji ograniczyć do ściśle określonego terminu albo udzielić licencję z późniejszym terminem. Licencje, dokonywane na głównych przeglądach licencyjnych, należy udzielać w zasadzie do terminu następnego głównego przeglądu licencyjnego. To samo dotyczy licencji dokonywanych na specjalnych przeglądach licencyjnych. Rozplodnikom, które w myśl § 4 ust. 3 nie muszą być powtórnie doprowadzane do licencji, można na głównym lub specjalnym przeglądzie licencyjnym ważność licencji przedłużyć na czas zdolności rozplodowej.

(8) Zalicencjonowany rozplodnik może być używany do rozplodu jedynie na obszarze i w czasokresie, wyznaczonym przez komisję licencyjną (urząd licencyjny).

Bibl. Jag.

§ 10

Książeczka licencyjna i rejestr pokrycia.

(1) Komisja licencyjna (urząd licencyjny) wystawia posiadaczowi rozplodnika książeczkę licencyjną zawierającą:

1. świadectwo licencyjne,
2. zaświadczenie ważności licencji.

(2) Wpisów do książeczki licencyjnej dokonywać może jedynie komisja licencyjna (urząd licencyjny).

(3) Jeżeli zaświadczenie ważności licencji przewiduje używanie rozplodnika do pokrywania obcych zwierząt, otrzyma posiadacz rozplodnika jeszcze rejestr pokrycia, w którym zobowiązany jest starannie zapisywać wszystkie pokrycia dokonane przez rozplodnika.

(4) Posiadacz rozplodnika jest odpowiedzialny za przechowywanie książeczki licencyjnej i rejestru pokrycia. Na żądanie organów policyjnych, przedstawicieli Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa, kierowników i członków komisji licencyjnej (urzędu licencyjnego), winny być okazane książeczka licencyjna i rejestr pokrycia.

(5) Książeczkę licencyjną należy przedłożyć przy ponownym przedstawieniu rozplodnika na licencję.

(6) W razie sprzedaży zalicencjonowanego rozplodnika dla celów hodowlanych, należy książeczkę licencyjną danego rozplodnika wręczyć nabywcy.

(7) Próbne pokrycia rozplodnika należy notować i w razie potrzeby je udowodnić.

§ 11

Abführung und Veränderung der Gültigkeit der Anführung.

(1) Nach erneuter Vorstellung eines angeführten Vatertieres auf einer Rörung wird die Gültigkeit der Anführung verlängert, geändert oder entzogen.

(2) Die Anführung ist stets nur in dem Umfange des letztausgefertigten Gültigkeitsausweises gültig. Ist die Gültigkeit abgelaufen oder entzogen, so gilt das Vatertier als abgeführt. Bei Ablauf oder Entzug der Gültigkeit ist das Rörbuch vom Rörausschuß (von der Rörstelle) einzuziehen.

(3) Wird ein angeführtes Vatertier nach einem anderen Ort verbracht, für den die Anführung nicht gilt, so bestimmt der für den neuen Aufstellungsort zuständige Rörausschuß (Rörstelle), ob die Gültigkeit aufrechtzuerhalten, zu ändern oder zu entziehen ist. In diesem Falle ist der neue Halter des Vatertieres verpflichtet, das Rörbuch mit einem Antrag auf Ausstellung eines neuen Gültigkeitsausweises beim Rörausschuß (bei der Rörstelle) einzureichen, auch dann, wenn die Gültigkeit des Rörscheines für die Dauer der Zuchtbrauchbarkeit eingetragen ist. Die auf der vorhergegangenen Rörung festgesetzte Gültigkeitsdauer darf bei Veränderung des Standortes nicht verlängert werden.

(4) Scheidet ein angeführtes Vatertier durch Tod oder Zuchtunbrauchbarkeit aus der Zucht aus, so ist der Halter verpflichtet, das Rörbuch mit einer entsprechenden Meldung an den Rörausschuß (die Rörstelle) zurückzusenden.

(5) Leiden Vatertiere an Krankheiten, die nach dem Gutachten des beamteten Tierarztes auf weibliche Tiere übertragbar sind, oder sind sie solcher Krankheiten verdächtig, so ruht bis zur amtstierärztlichen Feststellung der Abheilung der Krankheit oder der Unverdächtigkeit die erteilte Gültigkeit.

§ 12

Kennzeichnung abgeführter Vatertiere.

Der Rörausschuß kann die Kennzeichnung abgeführter Vatertiere vorschreiben.

§ 13

Ergebnisse der Rörungen.

(1) Die Ergebnisse der Rörungen sind öffentlich bekanntzugeben.

(2) Die Rörausschüsse (Rörstellen) führen ein Verzeichnis der von ihnen angeführten Vatertiere.

§ 14

Rörgebühren.

(1) Die Kosten der Rörungen werden durch die Rörgebühren gedeckt, die für die Anmeldung zur Rörung sowie für die Verlängerung und Änderung der Gültigkeit der Anführung zu erheben sind.

(2) Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs bestimmt nach Anhörung des Rörausschusses die Höhe der Rörgebühren. Ihre Einziehung erfolgt im Auftrage der Hauptkasse (Oberkasse) beim Generalgouverneur durch die Kassen der Chefs der Distrikte.

§ 11

Odebranie i zmiana ważności licencji.

(1) Przy ponownym przedstawieniu zalicencjonowanego rozplodnika na przeglądzie licencyjnym ważność licencji zostaje przedłużona, zmieniona lub odebrana.

(2) Licencja ma ważność jedynie w zakresie ostatnio wystawionego zaświadczenia ważności licencji. Jeżeli termin ważności minął, albo licencja została odebrana, uważa się rozplodnika za niezalicencjonowanego. Przy upływie terminu ważności licencji rozplodnika lub przy odebraniu jemu licencji winna komisja licencyjna (urząd licencyjny) książeczkę licencyjną odebrać.

(3) W wypadku przeprowadzenia zalicencjonowanego rozplodnika na teren, na którym licencja tego rozplodnika jest nieważna, decyduje właściwa dla nowego miejsca komisja licencyjna (urząd licencyjny), czy zaświadczenie ważności ostatniej licencji ma być podtrzymane, zmienione lub odebrane. W danym wypadku nowy posiadacz rozplodnika jest obowiązany przesłać komisji licencyjnej (urzędowi licencyjnemu) książeczkę licencyjną oraz stawić wniosek o wystawienie nowego zaświadczenia ważności również wtedy, gdy ważność licencji określona została w zaświadczeniu na czas zdolności rozplodowej. Wyznaczony na poprzedniej licencji termin ważności świadectwa nie może być przy zmianie miejsca postoju rozplodnika przedłużony.

(4) W razie usunięcia rozplodnika z hodowli wskutek padnięcia lub niezdatności rozplodowej zobowiązany jest posiadacz rozplodnika zwrócić książeczkę licencyjną z odpowiednim zawiadomieniem komisji licencyjnej (urzędowi licencyjnemu).

(5) Udzielone zaświadczenie ważności licencji spoczywa w wypadkach zachorzenia rozplodnika na choroby, mogące być według orzeczenia urzędowego lekarza weterynaryjnego przeniesione na materiał żeński oraz w wypadkach podejrzanych o podobne choroby, do czasu urzędowego stwierdzenia wyzdrowienia zwierzęcia lub wygaśnięcia podejrzenia o tę chorobę.

§ 12

Znakowanie rozplodników, którym odebrano licencje.

Komisja licencyjna może zarządzić znakowanie rozplodników, którym odebrano licencję.

§ 13

Wyniki licencyj.

(1) Wyniki licencyj należy podać do ogólnej wiadomości.

(2) Komisja licencyjna (urząd licencyjny) winna prowadzić wykazy zalicencjonowanych przez nią rozplodników.

§ 14

Oplaty licencyjne.

(1) Koszty prowadzenia licencyj będą pokrywane przez opłaty licencyjne, które mają być ściągane przy zgłaszaniu rozplodników do licencji, jak również przy przedłużaniu i dokonywaniu zmian w zaświadczeniach ważności licencji.

(2) Wysokość opłat licencyjnych ustala Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora po wysłuchaniu opinii komisji licencyjnej. Ściąganie opłat z polecenia Głównej Kasy przy Generalnym Gubernatorze dokonywać będą kasy Szeów Okręgów.

§ 15

Verpflichtung zur Haltung von Watertieren.

(1) In jeder Stadt- und Landgemeinde muß bis zu jeweils 100 deckfähigen Rindern, 60 Schweinen oder 60 Schafen wenigstens ein für das Gebiet der Gemeinde oder der Kreishauptmannschaft (Stadthauptmannschaft) angeförstes Watertier vorhanden sein. Dieser Bestimmung ist in Gemeinden mit weniger als 50 deckfähigen Rindern, 30 Schweinen oder 30 Schafen dann genügt, wenn ein Watertier in einer benachbarten Gemeinde auch für diese weiblichen Tiere bereitgestellt ist; das Zahlenverhältnis zwischen deckfähigen weiblichen Tieren und Watertieren ist auch in diesem Falle einzuhalten.

(2) Werden die in Abs. 1 Satz 2 genannten Mindestzahlen nicht überschritten, so können mehrere Gemeinden die Watertierhaltung gemeinsam regeln oder durch den Kreishauptmann (Stadthauptmann) auf Antrag der Rörstelle zur gemeinsamen Regelung der Watertierhaltung verpflichtet werden. Unterstehen die Gemeinden verschiedenen Aufsichtsbehörden, so entscheiden diese gemeinsam oder die gemeinsame obere Aufsichtsbehörde.

(3) Vereinigungen zur Haltung von Watertieren können sich über mehrere Gemeinden erstrecken.

(4) Bei der Errechnung der in Abs. 1 genannten Zahlen können die weiblichen Tiere, die in das Herdebuch einer anerkannten Züchtervereinigung eingetragen oder zur Eintragung bestimmt sind, und weibliche Tiere von Tierhaltern, die ein angeförstes Watertier halten, unberücksichtigt bleiben. Voraussetzung ist, daß die öffentlich bereitgestellten Watertiere nicht in Anspruch genommen werden.

(5) Die Gemeinde ist verpflichtet, für die Beschaffung und Unterhaltung der erforderlichen Watertiere zu sorgen und die für ihre Zuchtverwendung nötigen Einrichtungen zu schaffen. Sie hat auch die Anmeldung und die Vorführung der vorstellungspflichtigen Watertiere auf der Hauptföhrung zu veranlassen. Die Gemeinde hat die Watertiere selbst zu beschaffen und für ihre Unterhaltung zu sorgen. Sie kann die Beschaffung und Unterhaltung der Watertiere durch Vertrag einer von der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Disriktschefs anerkannten Vereinigung zur Haltung von Watertieren oder mit Genehmigung der Rörstelle einem zuverlässigen Halter übertragen.

(6) In Gemeinden, in denen bisher die Beschaffung und Haltung von Watertieren durch Watertierhaltungsvereine, Zuchtvereine und Genossenschaften oder durch einzelne Halter erfolgten, kann die Watertierhaltung in der bisherigen Form beibehalten werden, solange durch diese die Watertierhaltung für das Gebiet der Gemeinde zufriedenstellend geregelt ist.

(7) Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs kann Richtlinien für den Abschluß der Verträge nach Abs. 2 und 3 erlassen und Mindest- und Höchstsätze für die Vergütung vertraglicher Watertierhalter bestimmen.

(8) Die Gemeinden dürfen die Beschaffung und Unterhaltung von Watertieren nicht solchen Vereinigungen und Haltern überlassen, die durch Beschaffung minderwertiger Watertiere oder durch

§ 15

Obowiazek posiadania rozplodnikow.

(1) W kaźdej gminie miejskiej i wiejskiej na kaźde 100 sztuk nadajacego sie do pokrycia bydla, na kaźde 60 nadajacych sie do pokrycia swin i tylez owiec winien znajdowac sie najmniej jeden rozplodnik licencjonowany dla obszaru tej gminy lub Starostwa Powiatowego (Miejskiego). Jezeli w gminach jest mniej niz 50 sztuk nadajacego sie do pokrycia bydla, mniej niz 30 nadajacych sie do pokrycia swin i tylez owiec, nie potrzebny jest rozplodnik tylko w tym wypadku, gdy jest mozliwosc dopuszczania do rozplodu tych zwierzat w gminach sasiednich; stosunek liczebny materiau zeńskiego do rozplodnikow musi byc i w tym wypadku utrzymany.

(2) Jezeli jest mniej zwierzat w gminie niz wykazuje ust. 1 zdanie 2, wtedy moze kilka gmin wzajemnie uregulowac sprawe utrzymania rozplodnika albo tez mozna przez Starostwo Powiatowe (Miejskie) na wniosek komisji licencyjnej zobowiazac je do wspólnego utrzymywania rozplodnika. W wypadkach podlegania gmin różnym wladzom nadzorczym rozstrzygaja one razem, albo ich wspólna wladza nadzorcza.

(3) Stowarzyszenia dla wspólnego utrzymania rozplodnikow moga obejmowac kilka gmin.

(4) W obliczeniu stosunku ilosciowego podanego w ust. 1 mozna nie brac pod uwage tego materiau zeńskiego, który jest juz zapisany do ksiag rodowych uznanych związkow hodowlanych, wzglednie który ma byc zapisany; również przy obliczaniu ilosci nie potrzebuje byc brany pod uwage material zeński, będaczy własnością posiadaczy rozplodnikow licencjonowanych, o ile do pokrywania tego materiau nie uzywa sie obcych rozplodnikow.

(5) Gmina zobowiazana jest zapewnic i utrzymywac potrzebną ilosc rozplodnikow oraz stworzyc potrzebne warunki dla rozwoju hodowli. Gmina jest również zobowiazana do spowodowania zgloszen i przedstawienia rozplodnikow na glównych przegladach licencyjnych. Gmina winna sama postarac sie o rozplodniki i dbac o ich utrzymanie. Ona również moze specjalną umową zlecić kupno i utrzymanie rozplodnikow stowarzyszeniu hodowlanemu, uznanemu przez Wydział Wyzywienia i Rolnictwa przy urzędzie Szefa Okregu, albo za zgoda komisji licencyjnej zlecić to godnemu zaufania hodowcy.

(6) W gminach, w których zapewnienie i utrzymanie rozplodnikow bylo dotad uskuteczniane przez spolki hodowlane, związki hodowlane i organizacje spóldzielcze oraz przez osobnych posiadaczy, mozna ten sposob dostarczania rozplodnikow pozostawic, o ile przez to uczyni sie zadosc potrzebom miejscowej gminy.

(7) Kierownik Wydziału Wyzywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora moze zarzadzic wytyczne w sprawie zawierania umow w mysł ust. 2 i 3 oraz jako opłate za pokrywanie umownymi rozplodnikami ustalic stawki minimalne i maksymalne.

(8) Gminom nie wolno zlecac nabywanie i utrzymanie rozplodnikow takim stowarzyszeniom i posiadaczom, którzy nabyciem małowartościowych rozplodnikow albo przez złą pielegnację rozplod-

schlechte Haltung der Vatertiere der Landeszucht Schaden. Regelmäßiges jährliches Wechseln des Halters ist unzulässig.

(9) Wenn durch viehseuchenpolizeiliche Maßnahmen oder aus anderen Gründen weibliche Tiere den vorhandenen angeführten Vatertieren nicht zugeführt werden können oder dürfen, kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) auf Antrag des Körausschusses oder im Einvernehmen mit ihm nach Anhörung des Tierarztes anordnen, daß für diese weiblichen Tiere besondere Vatertiere bereitzustellen oder andere geeignete Maßnahmen zu treffen sind.

§ 16

Aufbringung der Kosten.

(1) Die Stadt- und Landgemeinden sind berechtigt, die Kosten, die ihnen aus der Verpflichtung zur Regelung der Vatertierhaltung im Rechnungsjahr entstehen, auf die Halter der weiblichen Tiere gleicher Gattung in der Gemeinde ganz oder zum Teil umzulegen.

(2) Für die Erhebung der Umlage ist der Besitzstand an weiblichen Tieren in folgendem Mindestalter maßgebend:

- Rinder 12 Monate,
- Sauen 6 Monate,
- Schafe 6 Monate.

Stichtag ist der 1. Februar jedes Jahres. Der Besitzstand ist von der örtlich zuständigen Gemeindebehörde (Stadthauptmann, Bürgermeister oder Vogt) oder seinem Beauftragten unter Hinzuziehung eines Vertrauensmannes aufzunehmen. Der Bürgermeister kann für die Aufnahme einen anderen Tag bestimmen, sie auch halb- oder vierteljährlich vornehmen. Die Tierhalter sind verpflichtet, dem Bürgermeister auf Verlangen über Zahl, Art und Alter der weiblichen Tiere Auskunft zu geben.

(3) Für weibliche Tiere, die in das Herdebuch einer anerkannten Züchtervereinigung eingetragen oder zur Eintragung bestimmt sind und für die die öffentlich bereitgestellten Vatertiere der Gemeinde nicht beansprucht werden, ist der Umlagebetrag nicht zu erheben. Tierhalter, die ein angeführtes Vatertier halten und die Vatertiere der Gemeinde nicht beanspruchen, können auf Antrag von der Umlage befreit werden.

(4) Die Umlage wird nach Schluß des Rechnungsjahres festgesetzt. Der Festsetzungsbeschluß ist 2 Wochen lang öffentlich auszulegen. Ort und Zeit der Auslegung sind vorher öffentlich bekanntzumachen mit dem Hinweis, daß Einwendungen gegen den Beschluß binnen 2 Wochen nach Beendigung der Auslegung bei dem Bürgermeister anzubringen sind.

(5) Die Erhebung und die Beitreibung der Umlagebeträge richten sich nach den für die Gemeindeabgaben geltenden Vorschriften. Nach Ablauf der in Abs. 4 festgesetzten Frist kann die Heranziehung nicht mehr mit der Begründung angefochten werden, daß der Umlagebetrag unrichtig festgesetzt worden ist.

(6) Bis zur Festsetzung der Umlage können von Umlagepflichtigen am 1. jedes Kalendervierteljahres Vorauszahlungen in Höhe des voraussichtlichen Bedarfs erhoben werden. Abs. 5 gilt entsprechend.

ników szkodzą hodowli krajowej. Coroczna zmiana utrzymującego rozplodnika jest niedopuszczalna.

(9) W wypadku niemożności doprowadzenia materiału żeńskiego do licencjonowanych rozplodników, spowodowanym względami policyjno-weterynaryjnymi lub innymi, może Starosta Powiatowy (Miejski) na wniosek komisji licencyjnej albo w porozumieniu z nią, po wysłuchaniu opinii lekarza weterynaryjnego zarządzić postawienie dla tego materiału żeńskiego specjalnych rozplodników albo zastosować inne odpowiednie zarządzenia.

§ 16

Ponoszenie kosztów.

(1) Gminy miejskie i gminy wiejskie upoważnione są do całkowitego lub częściowego nakładania opłat, wynikłych z obowiązku nabycia i utrzymania rozplodnika w roku obrachunkowym, na posiadaczy materiału żeńskiego danego gatunku zwierząt.

(2) Przy pobraniu tych opłat miarodajny jest liczebny stan żeńskiego materiału zwierzęcego, będącego w wieku powyżej:

- 12 miesięcy u bydła,
- 6 miesięcy u świń,
- 6 miesięcy u owiec.

Dniem miarodajnym (Stichtag) jest dzień 1 lutego każdego roku. Wykaz liczebny winien być przeprowadzony przez miejscowo właściwą władzę gminną (Starostę Miejskiego, burmistrza lub wójta) albo przez upoważnioną przez nią osobę przy współudziale jednego dodanego do tego męża zaufania. Burmistrz może również dla sporządzenia wykazu wyznaczyć inny dzień, a nawet co pół roku lub kwartał zarządzić. Posiadacze zwierząt zobowiązani są na żądanie burmistrza udzielić wszelkich informacji co do ilości, gatunku i wieku posiadanego żeńskiego materiału zwierzęcego.

(3) Opłat nie należy nakładać na posiadaczy materiału hodowlanego, zapisanego w księgach rodowych uznanego związku hodowlanego lub mającego być zapisanym do tychże ksiąg, a którzy do pokrywania tego materiału nie używają rozplodników gminy. Posiadacze licencjonowanego rozplodnika, którzy nie korzystają z rozplodników gminnych, mogą na wniosek być zwolnieni od płacenia tych opłat.

(4) Opłata ta ustalona zostaje w końcu roku obrachunkowego. Uchwałę ustalającą wysokość opłaty należy podać do ogólnej wiadomości za pomocą wywieszenia jej przez 2 tygodnie. Miejsce i czas wywieszenia winny być przed tym podane do wiadomości publicznej, z zaznaczeniem możliwości wnoszenia na ręce burmistrza sprzeciwów przeciw uchwałom w przeciągu 2 tygodni po ukończeniu czasokresu wywieszenia uchwały.

(5) Postępowanie przy poborze i ściąganiu opłat następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami przy ściąganiu danin gminnych. Po upływie ustalonego w ust. 4 terminu, ściąganie opłat nie może być zaczepione z powodu nienależytego ustalania tych opłat.

(6) Do chwili ustalenia opłat rozkładowych można 1-go dnia każdego kwartału od obowiązanych do płacenia opłat pobierać zaliczki w wysokości przewidzianej kwoty.

§ 17

Bestehende Rechte und Zuwendungen.

(1) Bestehende Rechte und Zuwendungen, die auf die Haltung von Watertieren gerichtet sind, bleiben erhalten. Wenn die besonderen Verhältnisse die Beibehaltung dieser Rechte nicht geboten erscheinen lassen, haben die örtlich zuständigen Gemeindebehörden und die Kôrstelle für Ablösung dieser Verpflichtung zu sorgen, wenn die Beteiligten nicht selbst zu einer anderen Vereinbarung gelangen.

(2) Bisher gewährte Zuwendungen der Gemeinde an einen oder mehrere Watertierhalter, z. B. die Nutzung von gemeindlichen Grundstücken, Geldbeträge oder andere Leistungen, sollen, auch wenn hierzu keine Rechtsverpflichtung besteht, weitergewährt werden.

§ 18

Sonderbestimmungen über die Verwendung von Zuchttieren.

Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs kann anordnen, daß

1. im Gesamtgebiet oder in Teilgebieten der Distrikte nur Zuchttiere und Watertiere bestimmter Rassen oder Schläge zur Zucht verwendet werden dürfen;
2. einem Watertier nur eine beschränkte Zahl von weiblichen Tieren zugeführt werden darf;
3. reingezogene Nachkommen von Watertieren, deren Anführung nur für den eigenen Betrieb des Halters gültig ist, nur in bestimmte Gebiete verbracht werden dürfen;
4. alle zur Zucht ungeeigneten Stuten gekennzeichnet und von der Zuchtbenutzung ausgeschlossen werden und daß zu diesem Zweck alle nichteingetragenen Mutterstuten dem Kôrauschuß vorzustellen sind.

§ 19

Behandlung nichtgefôrter und abgefôrter Watertiere.

Nichtgefôrte und abgefôrte Watertiere sind innerhalb der vom Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs in der Kôrordnung bestimmten Frist unfruchtbar zu machen oder zu schlachten.

§ 20

Deckgelder.

Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs setzt Mindestsätze für Deckgelder fest; er kann auch Höchstsätze bestimmen.

§ 21

Hengsttreierei.

Das Umherziehen mit Hengsten zum Decken von Stuten ist verboten.

§ 22

Zuchtbenutzung gesunder weiblicher Tiere.

Den Watertieren dürfen nur gesunde weibliche Tiere zugeführt werden; im Zweifelsfalle muß der Halter des Watertieres ein tierärztliches Zeugnis verlangen.

§ 17

Istniejace prawa i subwencje.

(1) Istniejace prawa i subwencje, związane z utrzymaniem rozplodników pozostaja w mocy. Jezeli pozostawienie tych praw w mocy wydaje sie niewskazanym, wtedy winny miejscowe wlasciwe władze gminne oraz urzadz licencyjny dolozyt starań o usunięcie tychże zobowiazan, o ile zainteresowani sami juz nie dojdą do innej ugody.

(2) Udzielane dotąd przez gminę subwencje dla jednego lub kilku posiadaczy rozplodników, np. uzytkowanie gminnych gruntów, kwoty pieniężne lub inne świadczenia nalezy nadal udzielać, chociażby do tego nie istniało zobowiazanie prawne.

§ 18

Specjalne postanowienia w sprawie uzywania rozplodników.

Kierownik Wydziału Wyzywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może zarządzić:

1. uzywania do hodowli na całym obszarze Okręgu lub jego części, rozplodników tylko pewnych ras i typów;
2. ograniczenie ilości żeńskiego materiału zwierzęcego, doprowadzanego do rozplodnika;
3. przeniesienie czysto hodowlanego potomstwa po rozplodnikach, które zalicencjonowane zostały tylko dla potrzeb danego posiadacza, jedynie do pewnych ściśle określonych okolic;
4. znakowanie wszystkich nienadających się do hodowli klaczy i wykluczenie ich z hodowli, oraz przedstawianie w tym celu wszystkich niezapisanych klaczy przed komisją licencyjną.

§ 19

Obchodzenie się z rozplodnikami nielicencjonowanymi i bez licencji.

Nielicencjonowane rozplodniki oraz rozplodniki, którym odebrano (cofnięto) licencje, winny być wytrzebione albo zabite w terminie ustalonym ordynacją licencyjową przez Kierownika Wydziału Wyzywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 20

Oplaty za pokrywanie.

Kierownik Wydziału Wyzywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora ustali najniższe stawki opłat za pokrywanie; może on również ustalić i najwyższe stawki.

§ 21

Krażenie ogierami dla pokrywania.

Krażenie ogierami dla pokrywania klaczy jest wzbronione.

§ 22

Uzywalność rozplodowa zdrowego żeńskiego materiału zwierzęcego.

Do rozplodu wolno doprowadzać jedynie zdrowe zwierzęta. W wątpliwych wypadkach winien posiadacz rozplodnika zażądać świadectwa weterynaryjnego.

§ 23

Ausnahmen.

Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs kann Ausnahmen von züchterischen Vorschriften dieser Verordnung zulassen, wenn er es zur Förderung der Landeszucht für erforderlich hält.

§ 24

Vom Staat gehaltene Watertiere.

Diese Verordnung findet keine Anwendung auf Hengste, die von einer staatlichen Gestütsverwaltung gehalten werden oder an denen ein Eigentumsvorbehalt zugunsten des Generalgouvernements besteht, sowie auf Watertiere, die in Forschungs- und Veterinäranstalten des Generalgouvernements gehalten und nicht außerhalb der Anstalt und der zu ihr gehörenden Einrichtungen zur Zucht verwendet werden.

§ 25

Weisungsrecht.

Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs kann den Körausschüssen und Körstellen unmittelbar Weisungen erteilen. Er kann selbst oder durch Beauftragte die in dieser Verordnung geregelten Befugnisse der Körausschüsse und Körstellen ausüben.

§ 26

Zwangsmassnahmen.

(1) Ein Watertier wird auf Anordnung des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) entschädigungslos eingezogen, wenn es vorsätzlich oder fahrlässig

1. entgegen § 1 nicht angekört oder abgekört zum Decken verwendet wird,
2. entgegen § 9 Abs. 6 zum Decken fremder Tiere oder entgegen § 9 Abs. 8 in einem Gebiet, für das die Ankörung nicht gültig ist und nach Ablauf der Gültigkeit zum Decken verwendet wird;
3. nicht innerhalb der gemäß § 19 dieser Verordnung in der Körordnung festgesetzten Frist unfruchtbar gemacht oder geschlachtet ist;
4. entgegen einer Anordnung nach § 18 Abs. 1 zum Decken verwendet wird.

2) Die Anfruchtbarmachung wird vom Kreishauptmann (Stadthauptmann) auf Kosten des Besitzers für ein Watertier angeordnet, das vorsätzlich oder fahrlässig entgegen § 4 Abs. 1 und 3 auf einer Hauptkörung nicht vorgeführt wird.

§ 27

Strafvorschriften.

Mit Geldstrafe nicht unter 100 Zloty und in schweren Fällen mit Gefängnis wird bestraft, wer vorsätzlich oder fahrlässig

1. ein weibliches Tier von einem nichtgekörtten oder abgekörtten Watertier decken läßt;

§ 23

Wyjątki.

Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może zezwolić na wyjątki od przepisów w sprawie hodowli, zawartych w niniejszym rozporządzeniu, o ile uzna to za konieczne dla dobra hodowli krajowej.

§ 24

Rozplodniki utrzymywane przez Państwo.

Rozporządzenie niniejsze nie odnosi się do ogierów utrzymywanych przez Państwowy Zarząd Chowu Koni albo do tych, co do których prawo własności zastrzeżone zostało na rzecz Generalnego Gubernatorstwa, jak również do rozplodników utrzymywanych w zakładach naukowych i weterynaryjnych w Generalnym Gubernatorstwie, które poza zakładem i należącymi do niego urządzeniami nie są do hodowli używane.

§ 25

Prawo udzielania zleceń.

Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może bezpośrednio udzielać zleceń komisjom i urzędom licencyjnym. Może on sam albo przez pełnomocników wykonywać ustalone w niniejszym rozporządzeniu uprawnienia komisyj i urzędów licencyjnych.

§ 26

Środki przymusowe.

(1) Na zarządzenie Starosty Powiatowego (Miejskiego) może ulec rozplodnik ściągnięciu bez uszkodowania w wypadkach rozmyślnego i lekkomyślnego:

1. niestosowania się do § 1 przez używanie do rozplodu nielicencjonowanych rozplodników oraz takich, którym odebrano licencję,
2. niestosowania się do § 9 ust. 6 przez pokrywanie rozplodnikami obcych zwierząt, albo niestosowania się do § 9 ust. 8 przez używanie rozplodników na obszarze, dla którego licencja nie ma ważności, oraz wtedy gdy ważność licencji rozplodnika wygasa,
3. niewytrzebienia albo niezabicia rozplodnika w ustalonym w § 19 niniejszego rozporządzenia terminie,
4. niestosowania się do przepisu § 18 ust. 1 przez używanie do rozplodu.

(2) Na zarządzenie Starosty Powiatowego (Miejskiego) nastąpi na koszt właściciela wytrzebienie rozplodnika, którego rozmyślnie lub lekkomyślnie niedoprowadzono wbrew przepisom § 4 ust. 1 i 3 na główny przegląd licencyjny.

§ 27

Przepisy karne.

Grzywnie nie poniżej 100 złotych i w ciężkich wypadkach karze więzienia podlega, kto rozmyślnie lub z niedbalstwa:

1. pozwala pokryć zwierzę nielicencjonowanym rozplodnikiem albo takim, któremu licencję odebrano,

2. entgegen § 9 Abs. 3 ein Vatertier nicht uneingeschränkt zum Decken fremder Tiere zur Verfügung stellt;
3. entgegen § 10 Abs. 3, 4 und 7 in das Deckregister Sprünge nicht einträgt, Körbuch oder Deckregister nicht aufbewahrt, sie einem Berechtigten nicht vorlegt, Probep Sprünge nicht aufzeichnet oder diese Aufzeichnungen nicht nachweisen kann;
4. entgegen der Anordnung eines Körausschusses nach § 12 ein abgeförtes Vatertier nicht kennzeichnet;
5. einer Anordnung nach § 18 Abs. 2 und 3 zuwiderhandelt;
6. nach § 20 festgesetzte Sätze für das Deckgeld nicht einhält;
7. den Vorschriften des § 21 über Hengsttreiterei zuwiderhandelt;
8. entgegen § 22 einem Vatertier ein krankes weibliches Tier zuführt, soweit nicht nach den viehseuchenpolizeilichen Bestimmungen eine schwerere Strafe verwirkt ist.

§ 28

Verwendung der Mittel aus eingezogenen Vatertieren.

Mittel, die sich aus der Verwertung der nach § 26 Abs. 1 entschädigungslos eingezogenen Vatertiere ergeben, fließen der Kreishauptmannschaft oder der freisfreien Stadt mit der Bestimmung zu, diese nur für die Förderung der Tierzucht zu verwenden.

§ 29

Übergangsvorschriften.

(1) Zur Vermeidung wirtschaftlicher Härten ist in den ersten Jahren nach Inkrafttreten dieser Verordnung bei ihrer Durchführung auf die bestehenden örtlichen Verhältnisse weitgehend Rücksicht zu nehmen.

(2) Vatertiere, die vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung auf Grund bisheriger Vorschriften angefört sind, dürfen bis zur ersten Hauptföderung zur Zucht benutzt werden. Daselbe gilt für nichtgeförte Vatertiere, die nur im eigenen Betrieb zur Zucht benutzt werden.

§ 30

Entschädigung.

Eine Entschädigung wegen eines Schadens, der durch eine Maßnahme auf Grund der Verordnung zur Förderung der Tierzucht entsteht, wird nicht gewährt.

§ 31

Körordnungen.

Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs erläßt die zur Durchführung dieser Verordnung erforderlichen Körordnungen und Anordnungen, die mit der Verkündung im Verordnungsblatt für das Generalgouvernement rechtsunwirksam werden.

2. zezwala wbrew § 9 ust. 3 nie bez ograniczeń pokrywać rozplodnikiem cudze zwierzęta,
3. nie wpisuje wbrew § 10 ust. 3, 4 i 7 pokryć w rejestrze pokrycia, nie przechowuje książeczkę licencyjną lub rejestr pokryć, nie przedstawi ich uprawnionemu, nie notuje próbnych pokryć lub tychże adnotacyj nie może udowodnić,
4. wbrew zarządzeniu głównej komisji licencyjnej, zgodnego z § 12, nie oznaczy rozplodnika, któremu licencję odebrano,
5. wykracza przeciw zarządzeniu, wydanym w myśl § 18 ust. 2 i 3,
6. nie przestrzega w § 20 ustalonych stawek opłat skokowych,
7. wykracza przeciw przepisom § 21 o krążeniu ogierami dla pokrywania klaczy,
8. doprowadza wbrew § 22 chore zwierzę do pokrywania, o ile na podstawie przepisów policyjno-weterynaryjnych nie zasłużył na karę cięższą.

§ 28

Zużycie środków, uzyskanych przez ściąganie rozplodników.

Środki, uzyskane przez spieniężenie ściągniętych bez odszkodowania w myśl § 26 ust. 1 rozplodników wpłyną do kas Starostw Powiatowych lub Miejskich z przeznaczeniem zużycia ich jedynie na cele popierania hodowli zwierząt.

§ 29

Przepisy przejściowe.

(1) Celem uniknięcia zadrażeń natury gospodarczej należy w pierwszych latach po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia przy jego wykonaniu wedle możliwości bardzo uwzględnić istniejące stosunki miejscowe.

(2) Rozplodniki, które przed wprowadzeniem w życie niniejszego rozporządzenia zostały zalicencjonowane na podstawie dotychczasowych przepisów, mogą być używane do rozplodu aż do czasu głównego przeglądu licencyjnego. To samo odnosi się do nielicencjonowanych rozplodników, używanych do hodowli tylko we własnym gospodarstwie.

§ 30

Odszkodowanie.

Odszkodowania za szkody, wynikłe wydanym na podstawie rozporządzenia o popieraniu hodowli zwierząt zarządzeniem, nie udziela się.

§ 31

Ordynacje licencyjne.

Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora wyda konieczne dla przeprowadzenia niniejszego rozporządzenia ordynacje licencyjne i zarządzenia, które z chwilą ich ogłoszenia w Dzienniku rozporządzeń staną się prawomocne.

§ 32

Inkrafttreten der Verordnung.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. September 1940 in Kraft.

(2) Mit dem gleichen Zeitpunkt treten die bisher für die Rörung von Batertieren im Gebiet des Generalgouvernements gültigen Rechtsvorschriften außer Kraft.

Krafauf, den 1. September 1940.

**Der Generalgouverneur
Frank**

§ 32

Wejście w życie rozporządzenia.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1940 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowo obowiązujące przepisy prawne o licencji rozplodników na obszarze Generalnego Gubernatorstwa.

Krakau (Kraków), dnia 1 września 1940 r.

**Generalny Gubernator
Frank**

Herausgegeben von der Abteilung Gefegebung im Amt des Generalgouverneurs, Krafauf 20, Außenring 30 (Regierungsgebäude).
Druk: Zeitungsverlag Krafauf-Warschau G. m. b. H., Krafauf, Poststraße 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14.40 (RM 7.20) einschließlich Verlandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0.60 (RM 0.30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krafauf 1, Postfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postcheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postcheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitiertweise: BBlGG. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 30 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Dziennik rozporządzeń wchodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14.40 (RM 7.20) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych —.60 (RM —.30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki, Skróót: Dz. rozp. GG. I wzgl. II